

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Julin har Ordet for en kort Bemærkning.

Julin: Jeg er fuldt enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kyed i hans Syn paa Statens Pligt til i Henhold til Grundlovens § 3 at støtte den danske Folkekirke, ogsaa ved at stille Midler til Raadighed til Opførelse af nye Kirkebygninger og Restaurering af bestaaende, og jeg vil gerne sige det ærede Medlem Tak for den klare og præcise Udtalelse angaaende denne Sag. Derimod er jeg meget skuffet over den højtærede Kirkeministers Stilling til Sagen og Udtalelser herom. Adskillige af os har haft et svagt Haab om, at det gamle Ord: Nye Folk — nye Skikke, skulde gaa i Opfyldelse efter Personskiftet i Kirkeministeriet, men det lader desværre til, at den nye højtærede Kirkeminister vil vandre i den afgaaede Kirkeministers Fodspor ved at være saa karrig som mulig, naar der er Tale om at bringe Ofre til Kirken. Dette ønsker jeg at udtale min dybe Beklagelse over, og jeg tilføjer, at et saadant Standpunkt vist i Længden vil være umuligt at opretholde.

Jeg vil gerne varmt anbefale mine Meningsfæller at stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Kirkeministeren (Johs. Hansen): Jeg vil allerførst sige, at det ærede Medlem Hr. Julins Udtalelse, at jeg ligesom min Forgænger ønskede at være saa karrig som muligt over for Folkekirken, er jo ikke rigtig; der er ikke Tale om Karrighed i denne Forbindelse. Her er først og fremmest Tale om det, jeg nævnte før: om man i Princippet finder det rimeligt, at 3 pCt. af Befolkningen imod deres Ønske er med til at bære en Part af de folkekirkelige Udgifter, eller man ikke gør det. Og det mener jeg ikke kan være ønskeligt, navnlig ikke for de 97 pCt., der staar i Folkekirken; ja, jeg er nær ved at tro, at de 3 pCt., der er udenfor, bedre kan tage det. Den store Del af Befolkningen, der staar inden for Folkekirken, kan ikke være interesseret i, at disse 3 pCt. kan komme og sige: Vi betaler til den Kirke, der er jeres, men ikke vores! Vi betaler til den Kirke, hvis Formaal vi anser for at ligge langt fra vore Ønsker, maaske endda ganske i Strid med dem! Saadan tror jeg ikke, de 97 pCt. af Befolkningen ønsker, at Forholdene skal vedblive at være. Derfor har jeg sikkert ganske Ret i den Betragtning — og den er ikke uden Betydning —, at jo stærkere man er interesseret i Folkekirkens Trivsel, des mere

interesseret maa man være i at naa til den Dag, hvor denne Ordning er ophævet. Og det undrer mig, ja, det er mig i Virkeligheden en Skuffelse, at de andre Partier ikke kan have det Syn paa det, som jeg her har udtalt. Det forbavser mig ogsaa, at de Talere fra den anden Side, der kom op og angreb disse Synspunkter, gør det i den Mening, at de er bedre Talsmænd for Folkekirken af den Grund; det forbavser mig, at de virkelig kan gøre en saadan Betragtning gældende, og at de kan tro, at denne Betragtning deles af den store Befolkning i Almindelighed; det tror jeg nemlig ikke den gør.

Jeg mener derfor, at af principielle Grunde er det ønskeligt, at der ikke paa Finansloven findes flere kirkelige Bevillinger end højest nødvendigt, og dette mit Syn har ikke noget med Karrighed at gøre, og det kan heller ikke siges — ud fra det, jeg her har sagt —, at den nuværende Regering ikke ønsker at holde den Lovgivning, der findes paa dette Omraade. Man kan ikke sige, at der er Bestemmelser i Grundloven eller andre Lovbestemmelser, som den nuværende Regering gaar imod, blot fordi jeg udtaler mig, som jeg gør her i Dag, nemlig paa en Maade, der ogsaa falder sammen med de Betragtninger, min Forgænger, den tidligere Kirkeminister, gjorde gældende. Jeg vil endnu en Gang understrege, at de Grundlovsbestemmelser, vi har, naturligvis bliver respekteret af denne Regering. Vi er klar over, at de skal ske Fyldest; saa længe denne Lovgivning bestaar, er det vor Pligt at rette os efter den.

Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem Hr. Fibiger, der kom med den Udtalelse om Grundtvigskirken, at vel findes der kirkelige Bevillinger paa det nuværende Finanslovsforslag, men det er først og fremmest en Bevilling til Grundtvigskirken, og den er ikke en Kirke, saa meget som den er et Monument, den er navnlig et Monument. Ja, hvis man vil gøre det gældende, maa man i hvert Fald straks tilføje, at den er et *kirkeligt* Monument, og ikke et Monument for en enkelt Retning, idet den er et Monument for en af de største Mænd, den danske Folkekirke har rummet, og det vil sige, at Grundtvigskirken, hvis man altsaa vil kalde den et Monument, bliver et *folkekirkeligt* Monument. At vort Parti er med til at bevilde Penge til Grundtvigskirken, kan da kun betyde, at vi har vist vor Vilje til ikke alene at yde de Beløb, vi skal ifølge Grundloven, men ogsaa at rejse et Monument for den danske Folkekirke. Hvis det ærede Medlem Hr. Fibiger